

Ungdómsmentan fyri fullum útblástri

Áhoyrararnir finga sang og dans fyri allar pengarnar, tá miðnámskúlanæmingar og onnur ung framførdu sangleikin *Grease* í Norðurlandahúsinum. Leikurin koyrði við rúkandi ferð við góðum palli, ið bæði hevði livandi myndir, beinleiðis frásøgn og útvarpsfrásøgn at bjóða, umframt at tónleikarar, sjónleikarar og sangarar yvir alla linjuna finga rós. Ei undur í, at fyrstu 10 sýningarnar longu vóru útseldar, tá frumframførslan var!

NOVEMBER

Sunnari og betri bóndalív

Aðru ferð, Levi kom at vitja Steinvør, var hann í joggingbuksum við blóði á og stinkaði av seyði. – Eg helt tað vera ordiliga well, at hann tordi at koma so ófantaligur, tí hann kendi meg ikki tá. Hann hugtók meg púrasta, sigur hon

Tað fyrsta, Steinvør Fonn minnst frá bóndalívinum, er at hon fór til Kunoyar, har omma Steinvør er ættað, við pannukøkum til fjallmennirnar, tá hon var barn. Hon var við til flettingina og sá ommu sína vaska vembur, gera blóðpyslu og rullupyslu. Eftir barndómsárinu hevði hon einki við bóndalívið at gera, men hevur altíð havt áhuga fyri náttúruni.

– Áðrenn vit møttust, var eg sannførdur um, at eg vildi ikki koma tætt at nøkrum øðrum menniskja enn børnunum hjá mær, sigur Levi Joensen, sjeikur hennara. Steinvør sigur eisini, at tá hon møtti Levi, ivaðist hon í, um hon var egnað at liva saman við fólki.

Síðani Steinvør møtti Levi, er ein nýggjur heimur latin upp, greiðir hon frá. Tey hava gingið langt og leingi í kava og mánalýsi, og eisini í regni við pannulykt. – Tað er so øðiliga lekkurt, sigur hon.

Fyrstu ferð, Levi kom at vitja Steinvør fyri tveimum árum síðani, var hann nossligur og reinur, men aðru ferð var hann í joggingbuksum við blóði á og stinkaði av seyði. Nú sigur hann, at tað var ein roynd fyri at vita, um Steinvør toldi tað, hon sá. Tí hetta er samleikin hjá honum.

– Eg helt tað vera ordiliga well, at hann tordi at koma so ófantaligur,

Levi Joensen og Steinvør Fonn fegnast um friðin og vakurleikan í náttúruni, tí har er einki, sum órógv

Mynd: Dávur Winther

tí hann kendi meg ikki tá. Hann hugtók meg púrasta, sigur hon.

Aftur til røturnar

Tað er nógv, ein skal læra sum nú-tímans bóndakona. Tað er skitið arbeiði, sum luktar illa, so ein skal ikki vera ov sartur. Levi hevur lagt henni lag á við at tumma, skera, reinsa vembur, taka mørin, og annað, sum er at læra. Tey hava ætlanir um at breiðka arbeiði og seyða-

húsið, so tað verður hugaligari og arbeiðssamari í framtíðini.

Nógv býarfólk kenna lítið til kjótið, sum liggur á borðinum ella hvaðani mjólkkin kemur. Fólk torir ikki at fara aftur til røturnar, og fólk eru bangin fyri ikki at fylgja við tíðarrákinum, halda tey. Tað er torført hjá bygðar- og býarfólki at skilja hvønn annan.

– Bóndalívið er eitt betri og sunnari lív, sigur Steinvør avgjörd.

– Tað er torført at samanbera hetta við nakað annað, tí tað er so einfalt. Hetta er at koma aftur til røturnar, hóast vit ikki hava flutt okkum.

Levi leggur aftrat, at vit so ofta hoyra í dag, at vit mugu koma víðari og ikki vera so primitiv. – Hvat skulu vit koma víðari til, spyr hann.

– Tað at liva í náttúruni og liva av náttúrini síggja nógv fólk ikki tað stóra í, sigur Levi, men júst hetta sær hann tað allarstørsta í.

Aksel er klárur

– Hetta er sjálvandi eitt úrslit, eg eri fegin um, sigur Aksel V. Johannesen, formaður í Javnaðarflokkinum, sum er best umtókti politikari í Føroyum, tí 17,5 prosent av veljarunum í kanning hjá Fynd peika á sum løgmann. – Fyri okkum er tað ikki altavgerandi, at vit fáa løgmann, men vit eru til reiðar, sigur hann.

44 størv og 2.092 lesandi

Síðani 2004 er talið av føroyskum lesandi á hægri stigi økt munandi. Tað eru 42 prosent fleiri lesandi nú, enn fyri 10 árum síðani. Spurningurin er, um arbeiðsmarknaður og útbúgving ganga hond í hond. Samstundis vísa töluni, at bara 21 av teimum 768 fólkunum í Arbeiðsloysisskipanini hava hægri útbúgving

Stuttleika- sentur mitt í Havnini

– Gerið Kommunuskúlan til eitt stuttleikasentur, sigur Birgar Johannesen í einum uppskoti, hann er komin við. Har vísir hann á at á økinum, har Kommunuskúlin stendur, ber til at byggja ein 3.000 fermetra stóran bygning í fimm hæddum, so hann tilsamans verður 15.000 fermetrar. – Ungdómurin bløðir og býurin bløðir, tí tey ungu tíma ikki at vera her. Tannáringar mangla so at siga alt, sigur Birgar Johannesen.

– Eg hevði ikki gjørt tað aftur, um eg hevði havt ta vitanina, sum eg nú havi, og vil heldur ikki ráða nøkrum til at boða frá óreglusemi.

Hans Petur Joensen, fyrrverandi figgjarleiðari á Strandferðsluni, um varskógvan

– Tá eg ordiliga eri í kolakjallaranum, hyggi eg at føroyska flagginum.

Livar Nysted, havrógvvari, um ikki at geva skarvin yvir